

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1276
Dok.: BBO41434

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 863 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 863 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 398, herunder oplyse, hvordan man kan pålægge faderen at betale alle transportudgifter pga. flytningen til Århus, om sagen i Statsforvaltningen Sjælland primært baseres på oplysninger fra moderen og at Statsforvaltningen er blevet gjort opmærksom på dette men intet har foretaget sig og, om det er korrekt, at man kan opretholde hemmelig adresse og tlf. nr. på basis af en falsk voldsanmeldelse?”

Svar:

1. I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort nærmere for en konkret sag om bopæl og samvær, herunder transport i forbindelse med samvær. Det fremgår af henvendelsen, at der verserer en sag mellem forældrene om børnenes bopæl ved domstolene. Det fremgår endvidere, at faderen har anlagt sag mod Familiestyrelsen, der har stadfæstet statsforvaltningens afgørelse om transport i forbindelse med samværet.

Det anføres bl.a. i henvendelsen, at statsforvaltningen har truffet afgørelse om midlertidigt samvær ud fra moderens urigtige oplysninger. Derudover anføres det, at statsforvaltningen har ændret forældrenes aftale om børnenes samvær med faderen, herunder transporten i forbindelse med samværet, således at forældrene fortsat skal deles om den praktiske del af transporten i forbindelse med samværet, men sådan at faderen fremover skal betale transportudgifterne. Det anføres også, at statsforvaltningen alene har begrundet afgørelsen om transport i forbindelse med samværet med faderens flytning. Endelig anføres det, at moderen har fået hemmelig adresse og hemmeligt telefonnummer.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

2. Generelt kan det i anledning af henvendelsen oplyses, at forældreansvarsloven bygger på et grundlæggende princip om, at et barn har ret til to forældre. Det indebærer bl.a., at det er begge forældres ansvar, at barnets samvær med den forælder, som det ikke bor hos, er velfungerende og kan praktiseres, jf. forældreansvarslovens § 19, stk. 1. Det er derfor et vigtigt element i loven, at forældrene skal samarbejde også om transporten i forbindelse med samvær. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.), at hensigten hermed er at fastholde forældrenes ansvar for, at

samværet kommer til at fungere, samtidig med at begge forældre i forbindelse med flytning i højere grad vil overveje, hvordan samværet vil kunne fungere i praksis efter flytningen.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til forældreansvarsloven, at transporten af barnet i forbindelse med samvær som udgangspunkt skal foregå på den måde, at samværsforælderen sørger for afhentning af barnet ved samværets begyndelse, mens bopælsforælderen sørger for afhentning af barnet i forbindelse med afslutningen af samværet. Hver forælder afholder udgifterne til den del af transporten, som den pågældende er ansvarlig for, herunder transporten af både barnet og en eventuel ledsager, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1071 af 6. september 2007 om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v.

Der kan være særlige omstændigheder i en sag, der gør, at udgangspunktet om deling af transporten i forbindelse med samværet efter en konkret vurdering må fraviges. Det kan være tilfældet, hvis der er meget stor forskel i forældrenes indkomster, hvis den ene af forældrene flytter, og flytningen gør transporten i forbindelse med samværet væsentligt mere besværlig eller bekostelig, hvis praktiske forhold gør det umuligt eller uforholdsmæssigt besværligt for den ene af forældrene at deltage i transporten, eller hvis der foreligger andre særlige omstændigheder, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Forældrene kan selv aftale, hvordan transporten af barnet i forbindelse med samværet skal foregå. Hvis der opstår uenighed om en samværsaftale eller -ordning, herunder aftaler om transport i forbindelse med samværet og betaling herfor, kan enhver af forældrene efter forældreansvarsloven § 21, stk. 3, anmode statsforvaltningen om at træffe afgørelse om samværet. Statsforvaltningen kan i den forbindelse ændre en aftale eller afgørelse om transport og betaling herfor, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 4. Der skal dog tages hensyn til baggrunden for aftalen og eventuelle forudsætninger herfor.

Det beror altid på en konkret, skønsmæssig vurdering, om der er grundlag for at bestemme, at der skal ske en anden fordeling af ansvaret for transporten. Hvis statsforvaltningen skønner, at der er grundlag for at fravige udgangspunktet om, at transporten er forældrenes fælles ansvar, skal statsforvaltningen efter en konkret vurdering finde frem til den bedste løsning for barnet.

Hvis den ene forælder flytter, og flytningen gør transporten i forbindelse med samværet væsentligt mere besværlig eller bekostelig, kan den forælder, der vælger at flytte, pålægges at stå for den overvejende del af transporten, herunder udgifterne hertil. Dette gælder både samværs- og bopælsforælderen. Baggrunden for flytningen kan undtagelsesvis tillægges betydning ved afgørelsen.

Det bemærkes, at efter § 83, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan hver af forældrene søge kommunen om dækning af udgifterne til transporten af barnet i forbindelse med samværet.

3. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at statsforvaltningen har pligt til at tilvejebringe et fyldestgørende faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Det påhviler således statsforvaltningen at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre sagen, eller at foranledige, at forældrene fremlægger oplysningerne.

Spørgsmålet om, hvornår der foreligger et forsvarligt oplysningsgrundlag, beror på en skønsmæssig vurdering. Denne vurdering bygger først og fremmest på, hvilke spørgsmål der rejses i sagen, oplysningernes art og omfang samt det anvendte retsgrundlags mere eller mindre detaljerede karakter. Det vil også kunne indgå i vurderingen, hvor indgribende en afgørelse, der kan blive tale om.

Samværsområdet er karakteriseret ved, at afgørelserne i vid udstrækning er skønsmæssige. Det skal i den forbindelse særligt bemærkes, at der er tale om partstvister, og at alle afgørelser derfor vil rumme bebyrdende elementer for mindst en af forældrene.

4. Endelig kan det oplyses, at forældreansvarsloven ikke indeholder regler, der regulerer spørgsmålet om en forælders eventuelle pligt til at oplyse en bopælsadresse eller et telefonnummer til den anden forælder. Spørgsmålet om, hvorvidt en beskyttet/hemmelig adresse og et hemmeligt telefonnummer kan opretholdes i forhold til den anden forælder, reguleres derfor af almindelige forvaltningsretlige regler.

Ved fastsættelse af samvær vil der normalt blive taget højde for en forælders eventuelle ønske om, at forælders beskyttede adresse ikke udleveres til den anden forælder. Det kan f.eks. ske ved, at afhentning og aflevering ved samværets begyndelse og afslutning foregår et neutralt sted.